

บทที่ 2

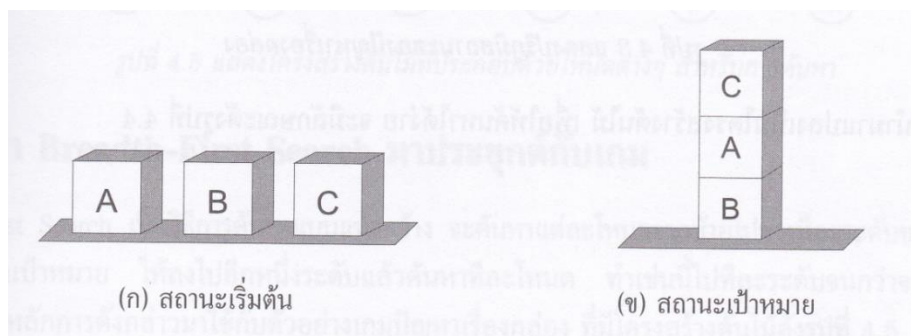
รูปแบบของปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ภายในเกม

ปัญญาประดิษฐ์ได้ถูกนำมาช่วยอำนวยความสะดวก และแก้ปัญหาต่างๆ ให้กับมนุษย์ จุดเด่นของเกมที่มีปัญญาประดิษฐ์คือ สามารถนำเสนอความน่าสนใจ และให้อารมณ์ในการเล่นเกมที่มีความเสมือนจริง ราวกับผู้เล่นกำลังแข่งขัน กับสิ่งที่สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเทียบเท่าหรือเร็วกว่ามนุษย์ ทำให้รูปแบบของเกมมีความน่าสนใจ ในบทนี้จะยกตัวอย่างเกมกับการประยุกต์ด้วย Blind Search Technique เกมกับการประยุกต์ด้วย Heuristic Search Technique และเกมกับการประยุกต์ด้วย Adversarial Search Techniques

เกมกับการประยุกต์ด้วย Blind Search Technique

ณัฐพงษ์ วารีประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. (2552: 83-87) อธิบายไว้ว่า การประยุกต์โดยใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Blind Search Technique ร่วมกับเกมต่างๆ เป็นเทคนิคการค้นหาแบบไม่มีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา ตัวอย่างโครงสร้างที่นำมาใช้อธิบายเป็นรูปแบบต้นไม้ ตัวอย่างอัลกอริทึมที่นำมาใช้คือ Breadth-First Search และ Depth-First Search

ตัวอย่างเกมที่นำมาใช้ในการพัฒนาคือ เกมปัญหาเรื่องกล่อง ประกอบด้วยกล่องจำนวน 3 กล่อง ด้านหน้าแต่ละกล่องจะมีตัวอักษร “A” “B” และ “C” ตามลำดับ วางอยู่บนโต๊ะ ผู้เล่นสามารถหยิบกล่อง เพื่อนำไปวางในตำแหน่งต่างๆ ได้ เช่น วางบนโต๊ะ หรือวางบนกล่องอื่นก็ได้ โดยหยิบได้เพียงกล่องเดียวต่อหนึ่งครั้ง และไม่อนุญาตให้หยิบกล่องอื่นที่ซ้อนทับอยู่ กำหนดให้สถานะเป้าหมายของปัญหามีลักษณะดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 สถานะเริ่มต้นและสถานะเป้าหมายสำคัญเกมปัญหาเรื่องกล่อง
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วารีประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 83)

หากนำปัญหาเขียนในรูปแบบ Problem Formulation จะได้ดังนี้

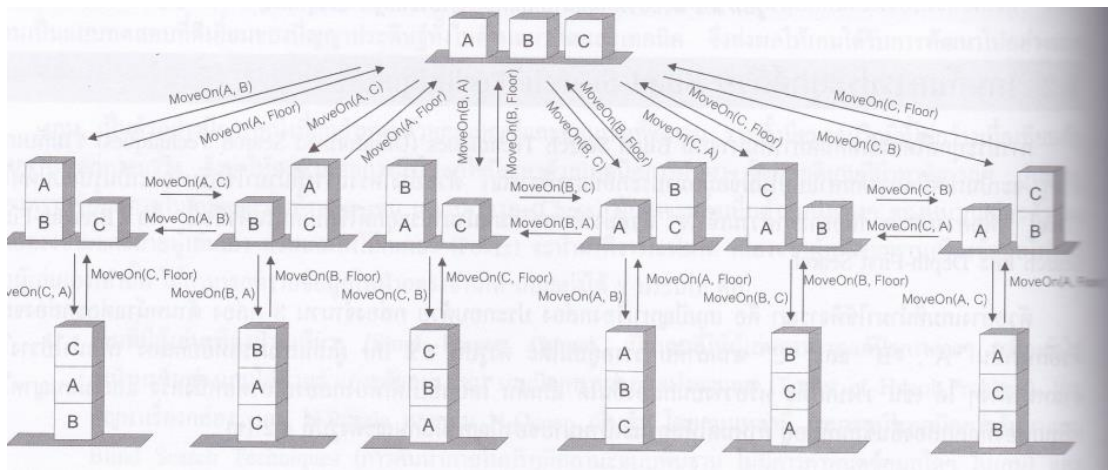
Initial State: สถานะเริ่มต้น ดังภาพที่ 2.1

Successor Function: กำหนดให้ $\text{MoveOn}(x,y)$ หมายถึง เคลื่อนย้ายกล่อง x นำมาวางไว้บนกล่อง y

Goal State: สถานะเป้าหมายดังภาพที่ 2.1

Path Cost: การหยิบกล่องไปวางตำแหน่งอื่น ในแต่ละครั้งจะใช้ทรัพยากรเป็น 1 ดังนั้น

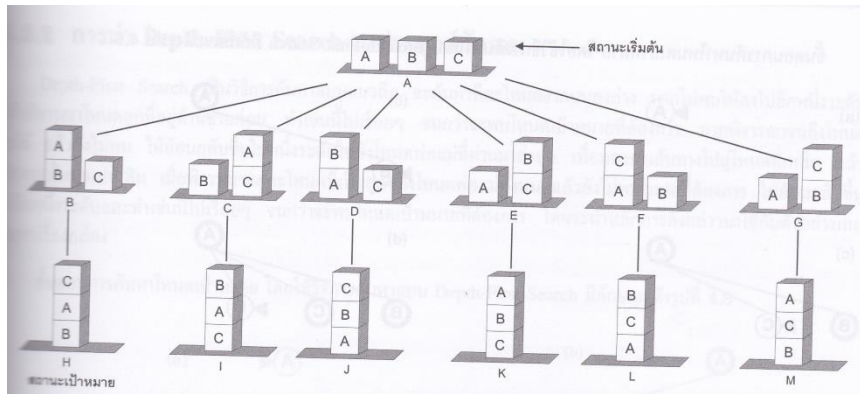
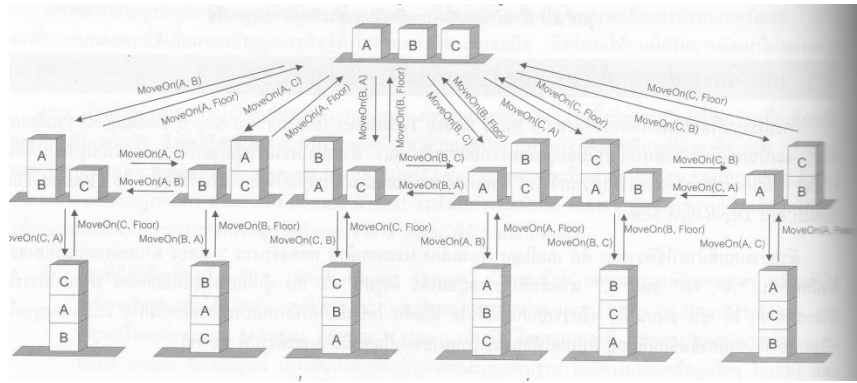
Path Cost ที่จะใช้ขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งของการหยิบกล่องทั้งหมด

ภาพที่ 2.2 ปริภูมิสถานะของปัญหาเรื่องกล่อง

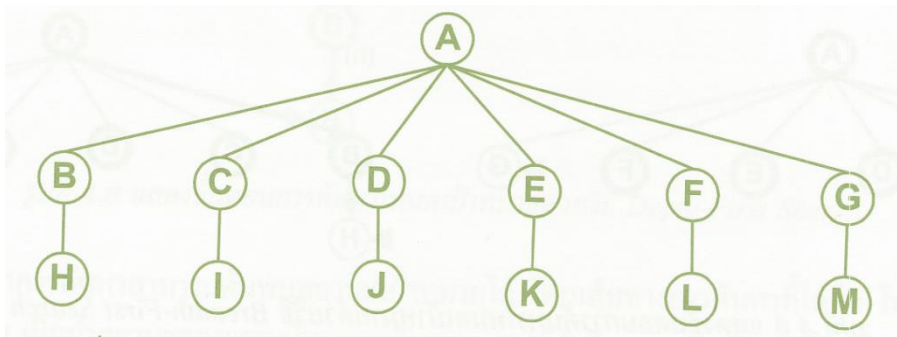
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วารีประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 84)

จากภาพ 2.2 เป็นการนำมาแปลงเป็นโครงสร้างต้นไม้เพื่อให้ค้นหาง่าย ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างต้นไม้ที่ประกอบด้วยสถานะต่างๆ สำหรับหารค้นหา
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 85)

จากภาพที่ 2.3 นำสถานะต่างๆ มาแทนเป็นโหนดของต้นไม้ ดังนั้นโหนด A จะเป็นโหนด
เริ่มต้น และโหนด H จะเป็นโหนดเป้าหมาย จะมีลักษณะดังภาพที่ 2.4

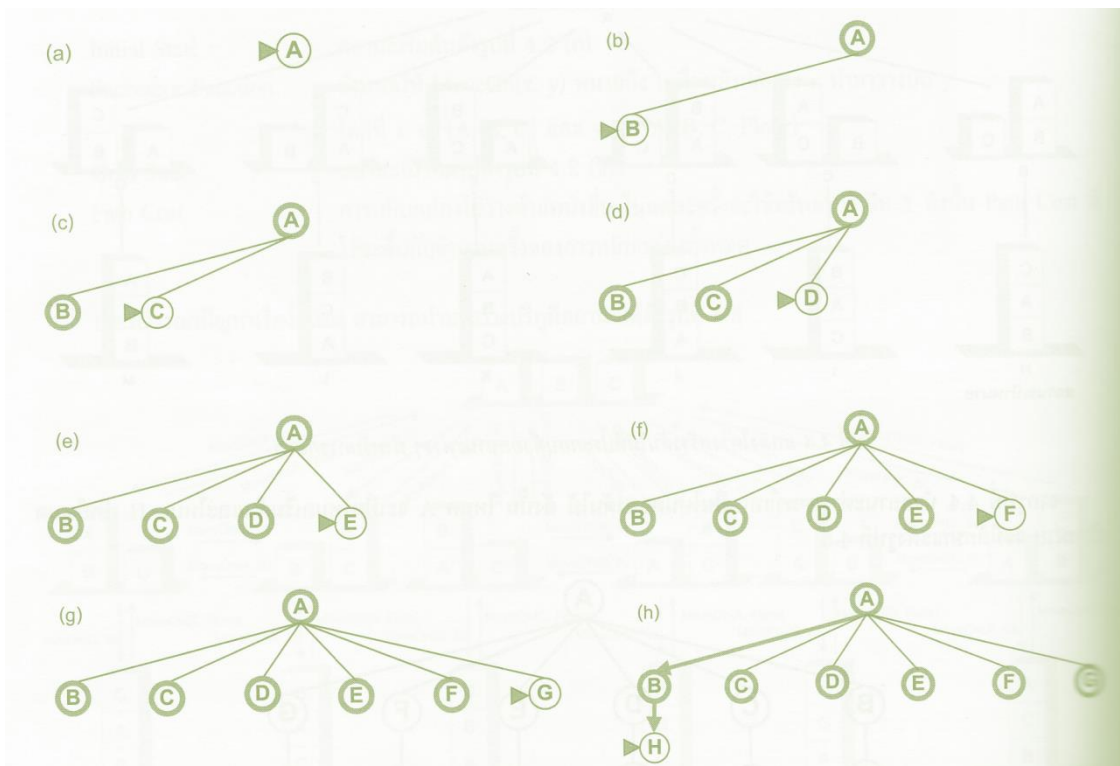

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างต้นไม้ที่ประกอบด้วยสถานะต่างๆ สำหรับหารค้นหา
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 85)

1. การนำ Breadth-First Search มาประยุกต์กับเกม

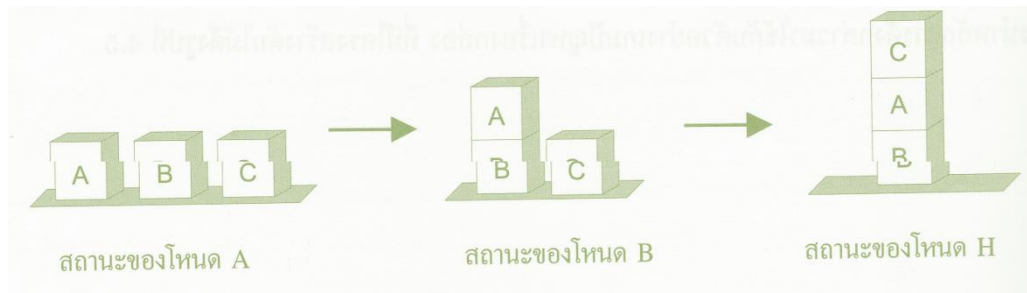
Breadth-First Search เป็นวิธีการค้นหาแบบแนวกว้าง จะค้นหาแต่ละโหนดจากซ้ายไปขวา ที่ระดับของต้นไม้จากบนลงล่างหากยังไม่พบโหนดเป้าหมายให้ลงไปอีกหนึ่งระดับและค้นหาที่โหนด ทำเช่นนี้ไปทีละระดับจนกว่าจะพบโหนดเป้าหมายที่ต้องการ โดยจะนำหลักการดังกล่าวมาใช้กับ ตัวอย่าง เกมปัญหาเรื่องกลอง ที่มีโครงสร้างต้นไม้ดังภาพที่ 2.4

ขั้นตอนการค้นหาโหนดเป้าหมาย โดยใช้วิธีการค้นหาแบบ Breadth-First Search มี ลักษณะดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 ขั้นตอนการค้นหาโหนดเป้าหมายด้วยวิธี Breadth-First Search
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 86)

จากภาพที่ 2.5 พบว่าการค้นหาสามารถค้นพบสถานะเป้าหมายได้ โดยเส้นทางการค้นหาที่ได้คือ โหนด A โหนด B และ โหนด H ตามลำดับ ทำให้ได้ค่า Path Cost ใน Problem Formulation ของผลลัพธ์ตัวอย่างนี้เป็น 2 (เนื่องจากการหยิบกลองไปวางบนตำแหน่งอื่น ในแต่ละครั้งจะใช้ทรัพยากรเป็น 1) ดังนั้น เมื่อนำสถานะของแต่ละโหนดมาพิจารณาจะได้ลำดับการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะดังภาพที่ 2.6

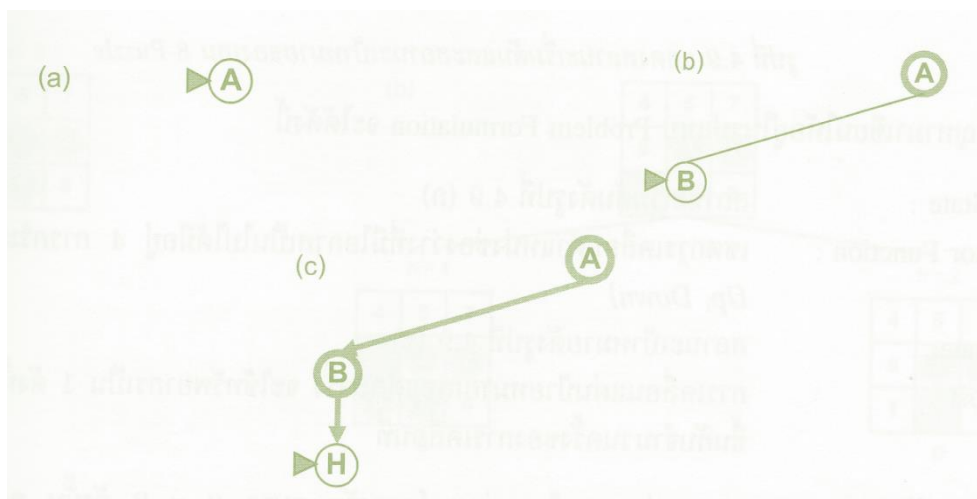
ภาพที่ 2.6 ลำดับการแก้ไขปัญหาเรื่องกล่อง

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 86)

2. การนำ Depth-First Search มาประยุกต์กับเกม

Depth-First Search เป็นวิธีการค้นหาแบบแนวลึก จะค้นหาที่ละโหนดจากบนลงล่างหากไม่พบให้ลงไปอีกหนึ่งระดับแล้วพิจารณาโหนดลูกที่อยู่ด้านซ้ายก่อน ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่า จะพบโหนดเป้าหมายที่ต้องการหากพิจารณาจนถึงโหนดใบไม้ แล้วยังไม่พบ ให้ย้อนกลับขึ้นไปหนึ่งระดับไปยังโหนดพ่อแม่ที่ผ่านมาล่าสุด เพื่อมองหาเส้นทางไปยังโหนดที่เหลือ แล้วพิจารณาโหนดเช่นเดิม เมื่อพิจารณาแต่ละโหนดที่เป็นลูกของโหนดพ่อแม่ยังไม่พบโหนดที่ต้องการ ให้ย้อนกลับขึ้นไปอีกหนึ่งระดับและทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบโหนดที่ต้องการ โดยจะนำหลักการดังกล่าวมาใช้กับตัวอย่างเกมปัญหาเรื่องกล่อง

ขั้นตอนการค้นหาโหนดเป้าหมาย โดยใช้วิธีการค้นหาแบบ Depth-First Search มีลักษณะดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 ขั้นตอนการค้นหาโหนดเป้าหมายด้วยวิธี Depth-First Search

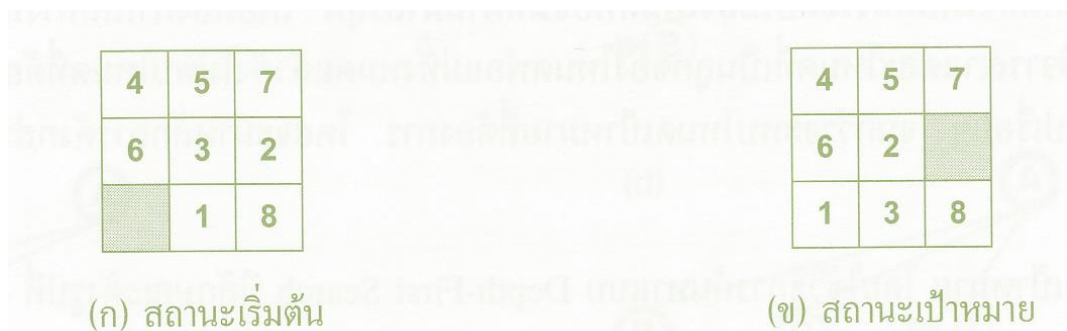
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 87)

จากภาพที่ 2.7 พบว่าการค้นหาสามารถค้นพบสถานะเป้าหมายได้ โดยเส้นทางการค้นหาที่ได้คือ โหนด A, โหนด B และโหนด H ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อนำสถานะแต่ละโหนดมาพิจารณาจะได้ลำดับการแก้ไขปัญหาเป็นลักษณะเหมือนกับภาพที่ 2.6

เกมกับการประยุกต์ด้วย Heuristic Search Technique

ณัฐพงษ์ วารีประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. (2552: 87-93) อธิบายไว้ว่า การประยุกต์โดยใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Heuristic Search Technique ร่วมกับเกมต่างๆ เป็นเทคนิคการค้นหาแบบมีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา โดยผู้เขียนโปรแกรมจะกำหนดข้อมูลดังกล่าวขึ้นมาเองตัวอย่าง อัลกอริทึมที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกมหัวข้อนี้คือ Greedy Best First Search และ A* Search

ตัวอย่างของเกมที่นำมาใช้พิจารณา คือ เกม 8-Puzzle ประกอบด้วยแผ่นบอร์ดรองรับขนาด 3x3 ภายในบรรจุแผ่นป้ายขนาด 1x1 ที่มีหมายเลขกำหนดตั้งแต่ “1” ถึง “8” และมี 1 ช่องว่าง แผ่นป้ายที่อยู่ติดกับช่องว่างสามารถเคลื่อนมาแทนที่ได้ ปัญหาของเกม 8-Puzzle คือ เลื่อนตำแหน่งแผ่นป้ายหมายเลขสถานะเริ่มต้นดังภาพที่ 2.8 ให้อยู่ในรูปแบบสถานะเป้าหมาย

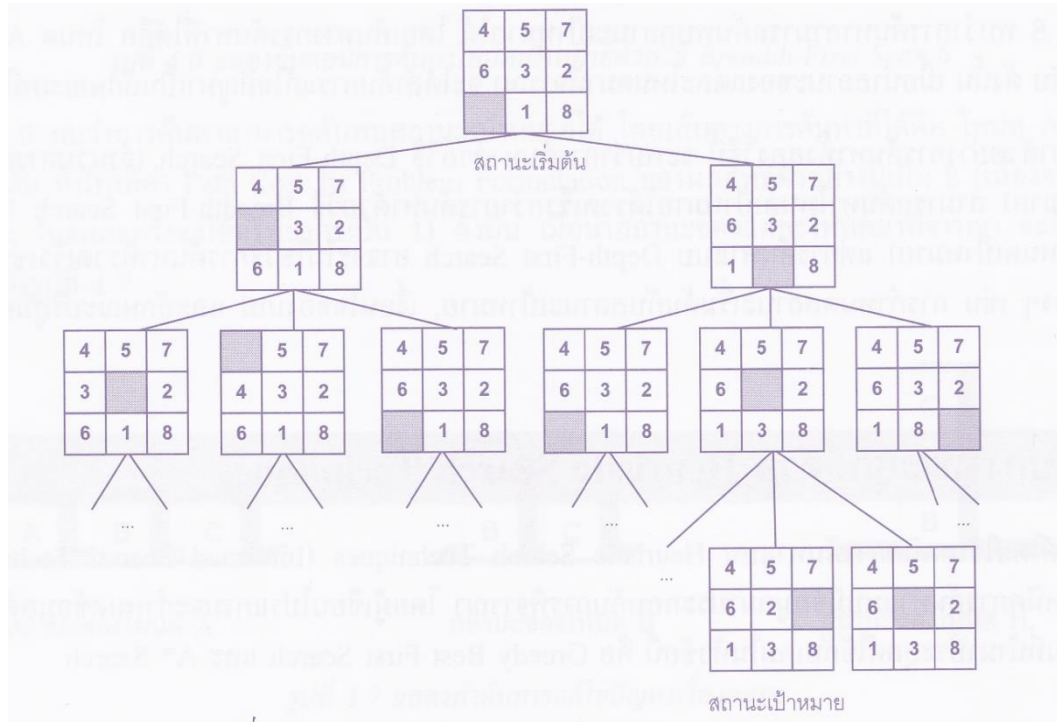

ภาพที่ 2.8 สถานะเริ่มต้นและสถานะเป้าหมายของเกม 8-Puzzle
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วารีประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 88)

หากนำปัญหามาเขียนอยู่ในรูปแบบ Problem Formulation จะได้ดังนี้

- Initial State: สถานะเริ่มต้น ดังภาพที่ 2.8
- Successor Function: เซตการเคลื่อนตำแหน่งช่องว่างที่มีโอกาสเป็นไปได้มีอยู่ 4 การกระทำ คือ {Left, Right, Up, Down}
- Goal State: สถานะเป้าหมายดังภาพที่ 2.8
- Path Cost: การเคลื่อนแผ่นป้ายหมายเลขในแต่ละครั้งจะใช้ทรัพยากรเป็น 1 ดังนั้น Path Cost ที่จะใช้ขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งของการเคลื่อนที่

หากพิจารณาปัญหาเกม 8-Puzzle ประกอบด้วยแผ่นบอร์ตรองรับขนาด 3x3 ดังนั้นสถานะที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด $(3 \times 3)! = 362,880$ สถานะ สามารถนำมาสร้างปริภูมิสถานะได้ดังภาพที่ 2.9

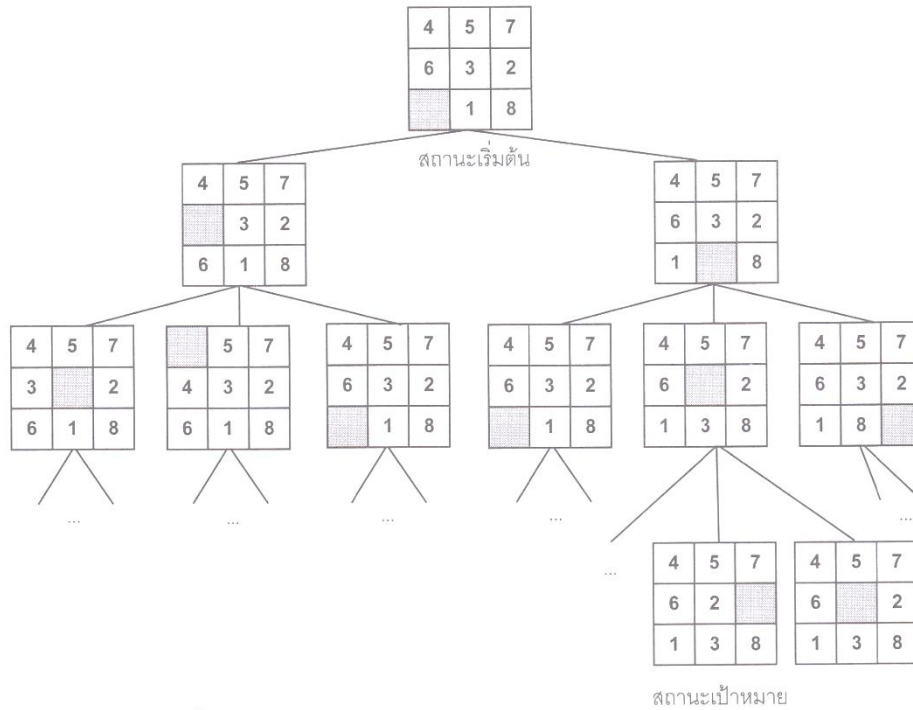
ภาพที่ 2.9 ปริภูมิสถานะบางส่วนของเกม 8-Puzzle

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 88)

1. การนำ Greedy Best First Search มาประยุกต์กับเกม

Greedy Best First Search เป็นวิธีการเลือกเส้นทางที่ดีที่สุดก่อน เพื่อค้นหาเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว โดยพิจารณาเลือกเส้นทางที่เป็นไปได้ และเส้นทางนั้นจะต้องใช้ทรัพยากรตั้งแต่ตำแหน่งที่พิจารณาจนถึงตำแหน่งเป้าหมาย (ค่า Heuristic: $h(n)$) น้อยที่สุด โดยต้องพิจารณาทุกตำแหน่งที่มองเห็น (ทุกตำแหน่งของโหนดไปไม่ขณะนั้น) ว่าตำแหน่งใดใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบเป้าหมายที่ต้องการ โดยจะนำหลักการดังกล่าวมาใช้กับตัวอย่างเกม 8-Puzzle

กำหนดให้จำนวนแผ่นป้ายของสถานะปัจจุบันที่อยู่ติดตำแหน่งจากสถานะเป้าหมายเป็น ค่า Heuristic: $h(n)$ ดังนั้นขั้นตอนการค้นหาหาสถานะเป้าหมาย โดยใช้วิธีการค้นหาแบบ Greedy Best First Search จะมีลักษณะดังภาพที่ 2.10 (กำหนดให้ แทนแผ่นป้ายที่มีอยู่เดิม)

ภาพที่ 2.10 ขั้นตอนการค้นหาสถานะเป้าหมายด้วยวิธี Greedy Best First Search
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 89)

จากภาพที่ 2.10 พบว่า การค้นหาด้วยวิธี Greedy Best First Search สามารถค้นพบสถานะเป้าหมายได้ขั้นตอนการค้นหาดังนี้

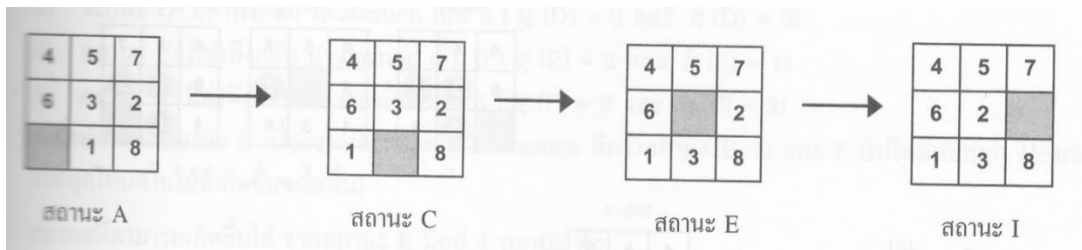
- 1) เริ่มต้นหาที่สถานะ A (สถานะเริ่มต้น) พบว่ามีค่า $h(A)$ เป็น 3
- 2) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้จากสถานะ A มีอยู่ 2 สถานะ คือ
 - สถานะ B: เลื่อนช่องว่างขึ้น ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(B) = 4$
 - สถานะ C: เลื่อนช่องว่างไปทางขวา ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(C) = 2$
 ดังนั้นจึงเลือกสถานะ C เนื่องจากมีค่า Heuristic ต่ำกว่าสถานะ B
- 3) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้จากสถานะ C มีอยู่ 3 สถานะ คือ
 - สถานะ D: เลื่อนช่องว่างไปทางซ้าย ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(D) = 3$
 - สถานะ E: เลื่อนช่องว่างขึ้น ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(E) = 1$
 - สถานะ F: เลื่อนช่องว่างไปทางขวา ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(F) = 3$
 ดังนั้นจึงเลือกสถานะ E เนื่องจากมีค่า Heuristic ต่ำกว่าสถานะ B, D และ F (เปรียบเทียบค่า Heuristic จากทุกโหนดใบไม้ที่เกิดขึ้นขณะนั้น)

4) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้ จากสถานะ E มีอยู่ 4 สถานะ คือ

- สถานะ G: เลื่อนช่องว่างไปทางซ้าย ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(G) = 2$
- สถานะ H: เลื่อนช่องว่างขึ้น ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(H) = 2$
- สถานะ I: เลื่อนช่องว่างไปทางขวา ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(I) = 0$
- สถานะ J: เลื่อนช่องว่างลง ทำให้สถานะนี้มีค่า $h(J) = 2$

ดังนั้นจึงเลือกสถานะ I เนื่องจากเป็นสถานะเป้าหมายและมีค่า Heuristic ต่ำกว่าสถานะ B,D,F,G,H และ J

ดังนั้นเส้นทางการค้นหาที่ได้คือ สถานะ A, สถานะ C สถานะ E และสถานะ I ตามลำดับ ทำให้ได้ค่า Path Cost ใน Problem Formulation ของผลลัพธ์ตัวอย่างนี้เป็น 3 (เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแผ่นป้ายหมายเลขแต่ละครั้งจะใช้ทรัพยากรเป็น 1) จะได้ลำดับการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะดังภาพที่ 2.11

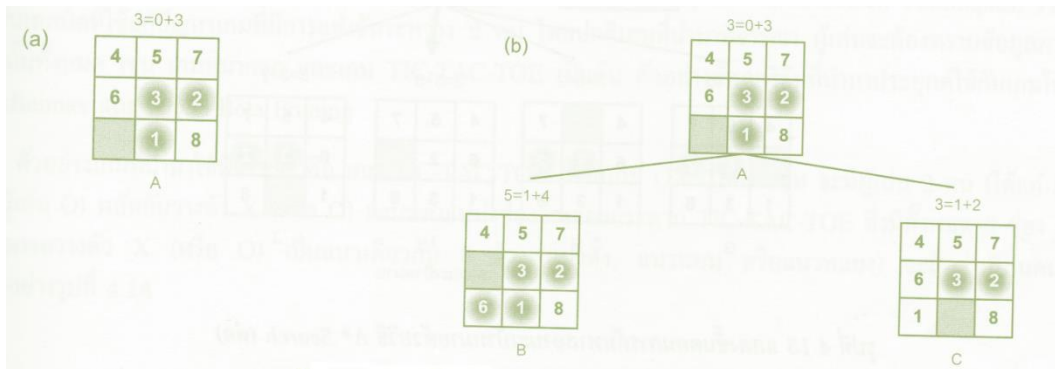
ภาพที่ 2.11 ลำดับการแก้ไขปัญหาเกม 8-Puzzle

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 91)

2. การนำ A* Search มาประยุกต์กับเกม

A* Star Search เป็นการค้นหาที่พิจารณาถึงค่า Heuristic ($h(n)$) รวมกับค่าของทรัพยากรที่ใช้จริงตั้งแต่โหนดเริ่มต้นจนถึงโหนด n หรือโหนดที่กำลังพิจารณาขณะนั้น ($g(n)$) เพื่อให้ได้ เป็นข้อมูลการประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด หรือที่เรียกว่าค่าฟังก์ชัน Evaluation ($f(n)$) ที่สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ตัดสินใจเลือกเส้นทางไปสู่เป้าหมายได้ รูปแบบสมการของ A* Search คือ $f(n)=g(n)+h(n)$ โดยจะนำหลักการนี้มาใช้กับตัวอย่างเกม 8-Puzzle

กำหนดให้วิธีการหาค่า Heuristic ($h(n)$) เหมือนกับหัวข้อที่ 1 และค่า $g(n)$ แทนการเคลื่อนแต่ละครั้งจะใช้ทรัพยากรทีละ 1 ดังนั้น ขั้นตอนการค้นหาสถานะเป้าหมายโดยใช้วิธีการค้นหาแบบ A*Search มีลักษณะดังภาพที่ 2.12 กำหนดให้ แทนแผ่นป้ายที่มีวางอยู่ผิดตำแหน่ง

ภาพที่ 2.12 ขั้นตอนการค้นหาสถานะเป้าหมายด้วยวิธี A*Search

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 91-92)

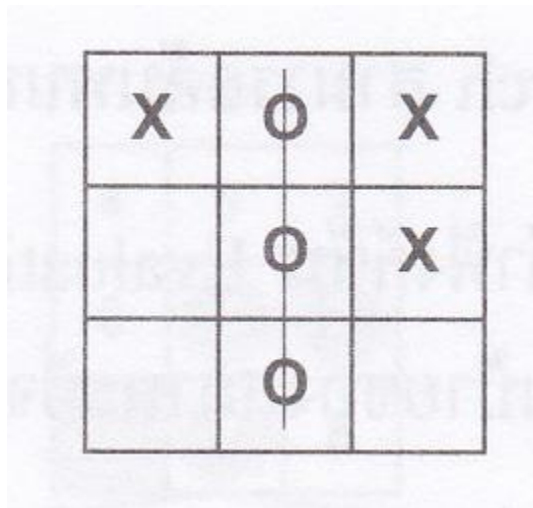
จากภาพที่ 2.12 พบว่าการค้นหาด้วยวิธี A*Search สามารถค้นพบสถานะเป้าหมายได้ ขั้นตอนการค้นหามีดังนี้

- 1) เริ่มค้นหาที่สถานะ A (สถานะเริ่มต้น) มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 3 ($g(A)=0$) (ยังไม่มีการเปลี่ยนสถานะ) และค่า $h(A) = 3$ (แทนจำนวนของแผ่นป้ายของสถานะปัจจุบันที่อยู่ผิดตำแหน่งจากสถานะเป้าหมาย)
- 2) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้ จากสถานะ A มีอยู่ 2 สถานะ คือ
 - สถานะ B มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(B)=1$) และค่า $h(B) = 4$
 - สถานะ C มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 3 ($g(C)=1$) และค่า $h(C) = 2$
 ดังนั้นจึงเลือกสถานะ C เนื่องจากค่าฟังก์ชัน Evaluation ต่ำกว่าสถานะ B
- 3) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้ จากสถานะ C มีอยู่ 3 สถานะ คือ
 - สถานะ D มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(D)=2$) และค่า $h(D) = 3$
 - สถานะ E มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 3 ($g(E)=2$) และค่า $h(E) = 1$
 - สถานะ F มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(F)=2$) และค่า $h(F) = 3$
 ดังนั้นจึงเลือกสถานะ E เนื่องจากค่าฟังก์ชัน Evaluation ต่ำกว่าสถานะ B, D และ F (เปรียบเทียบค่า Heuristic จากทุกโหนดใบไม้ที่เกิดขึ้นขณะนั้น)
- 4) สถานะที่สามารถเกิดขึ้นได้ จากสถานะ E มีอยู่ 4 สถานะ คือ
 - สถานะ G มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(G)=3$) และค่า $h(G) = 2$
 - สถานะ H มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(H)=3$) และค่า $h(H) = 2$
 - สถานะ I มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 3 ($g(I)=3$) และค่า $h(I) = 0$
 - สถานะ J มีค่าฟังก์ชัน Evaluation เป็น 5 ($g(J)=3$) และค่า $h(J) = 2$
 ดังนั้นจึงเลือกสถานะ I เนื่องจากค่าฟังก์ชัน Evaluation ต่ำกว่าสถานะ B, D, F, H และ J (เปรียบเทียบค่า Heuristic จากทุกโหนดใบไม้ที่เกิดขึ้นขณะนั้น)

ดังนั้นเส้นทางการค้นหาที่ได้คือ สถานะ A สถานะ C สถานะ E และสถานะ I ตามลำดับ จะได้ลำดับการแก้ไขปัญหาลักษณะเหมือนกับภาพที่ 2.11

เกมกับการประยุกต์ด้วย Adversarial Search Techniques

ณัฐพงษ์ วารี่ประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. (2552: 93-37) อธิบายไว้ว่า การประยุกต์ใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Adversarial Search Techniques ร่วมกับเกมจะเป็นเทคนิคที่ใช้แก้ปัญหาเกมที่มีการแข่งขันระหว่าง 2 คน โดยปกติเกมที่น่ามาพิจารณา ผู้เล่นจะต้องทราบข้อมูลภายในเกมขณะนั้นทั้งหมด เช่น เกมหมากรุก และเกม TIC-TAC-TOE หรือเกม OX จะมีผู้เล่น 2 คน ได้แก่ผู้เล่น X และผู้เล่น O ผลัดกันวางตัว X หรือ ตัว O ลงบนตำแหน่งช่องว่างของกระดาน TIC-TAC-TOE ซึ่งมีทั้งหมด 9 ช่อง ถ้าผู้เล่นใดสามารถวางตัว X หรือ ตัว O เป็นแนวเดียวกัน 3 ตัว (แนวตั้ง,แนวนอน หรือ แนวทแยง)จะถือว่าผู้เล่นคนนั้นชนะ ดังตัวอย่างภาพที่ 2.13

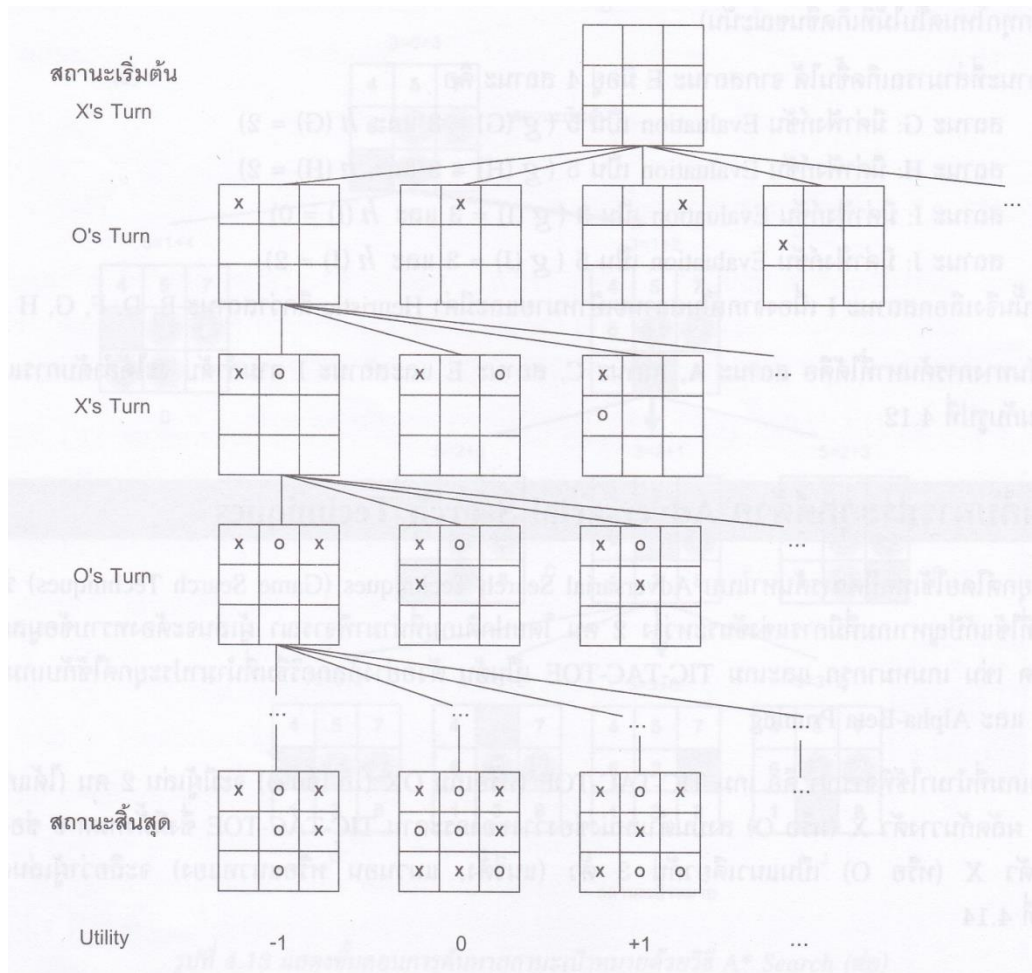
ภาพที่ 2.13 ตัวอย่างผู้เล่น O เป็นผู้ชนะในเกม

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วารี่ประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 94)

หากนำปัญหามาเขียนในรูปแบบ Problem Formulation จะได้ดังนี้

Initial State:	ไม่มีตัว X หรือตัว O อยู่บนกระดาน TIC-TAC-TOE
Successor Function:	ผลัดกันวาง ตัว X หรือ ตัว O ที่ละตัวลงบนตำแหน่งช่องว่างของกระดาน TIC-TAC-TOE
Goal State:	ตัว X หรือ ตัว O ถูกวางเป็นแนวเดียวกัน 3 ตัว (แนวตั้ง,แนวนอน หรือ แนวทแยง)
Path Cost:	จำนวนการผลัดกันเล่น

หากพิจารณาปัญหาของเกม TIC-TAC-TOE จะพบว่าช่องกระดานมี 9 ช่อง แต่ละช่องสามารถใส่ “X”, “O” หรือไม่ได้เลยก็ได้ ดังนั้น สถานะที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดมี $3^9 = 19,683$ สถานะสามารถสร้างปริภูมิสถานะได้ ดังภาพที่ 2.14

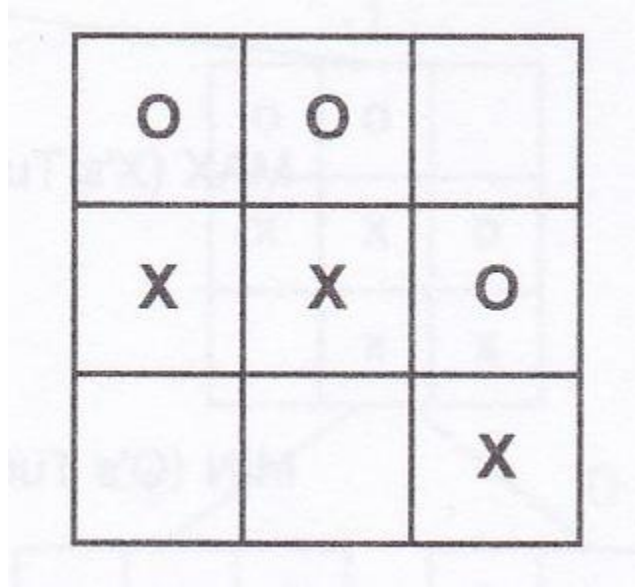

ภาพที่ 2.14 ปริภูมิสถานะบางส่วนของเกม TIC-TAC-TOE
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 94)

การนำ Minimax มาประยุกต์กับเกม

Minimax มีลักษณะการค้นหาแบบ Depth-First Search โยพิจารณาค่าต่างๆ จากโหนดใบไม้ และเลือกค่าที่เหมาะสมขึ้นมายังโหนดด้านบน โดยจะทำเช่นนี้ไปจนกว่าโหนดรากจะได้รับค่า โดยจะนำหลักการนี้มาใช้กับเกม TIC-TAC-TOE

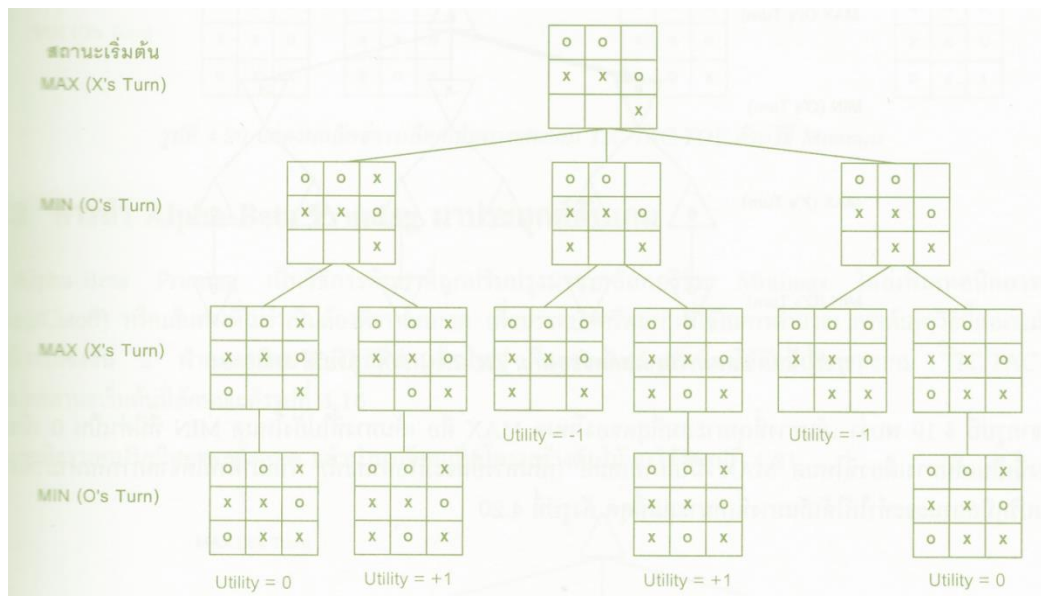
เกม TIC-TAC-TOE จะมีขนาดปริภูมิสถานะค่อนข้างใหญ่ ดังภาพ 2.14 จึงกำหนดตัวอย่างให้สถานะเริ่มต้นของเกมถูกเล่นมาสักกระยะหนึ่งแล้วเพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจ โดยมีลักษณะดังรูป และกำหนดให้ผู้เล่นตัว “X” เป็นผู้เริ่มเล่น

ภาพที่ 2.15 สถานะเริ่มต้นของเกม TIC-TAC-TOE

ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 94)

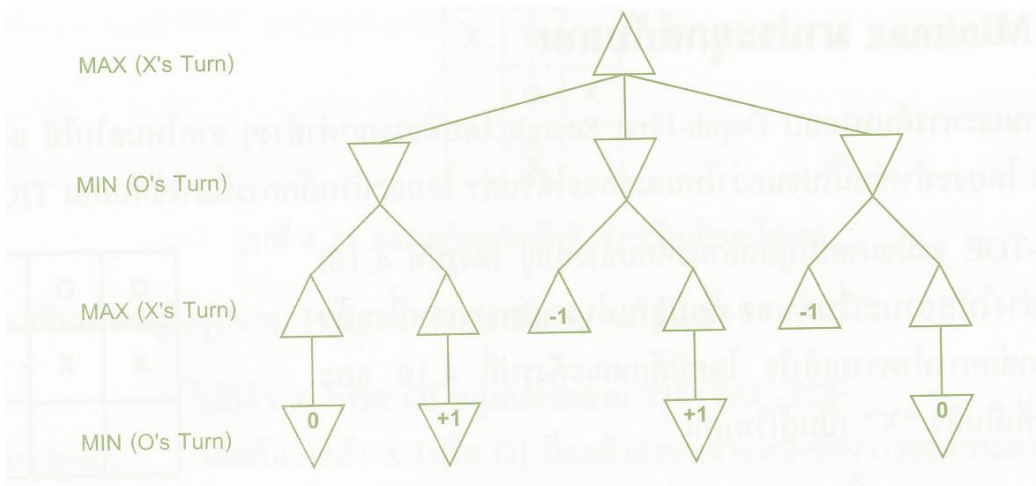
พิจารณาความเป็นไปได้ของสถานะต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในปัญหานี้ จะได้ปริภูมิสถานะดังภาพที่ 2.16

ภาพที่ 2.16 ปริภูมิสถานะของเกม TIC-TAC-TOE

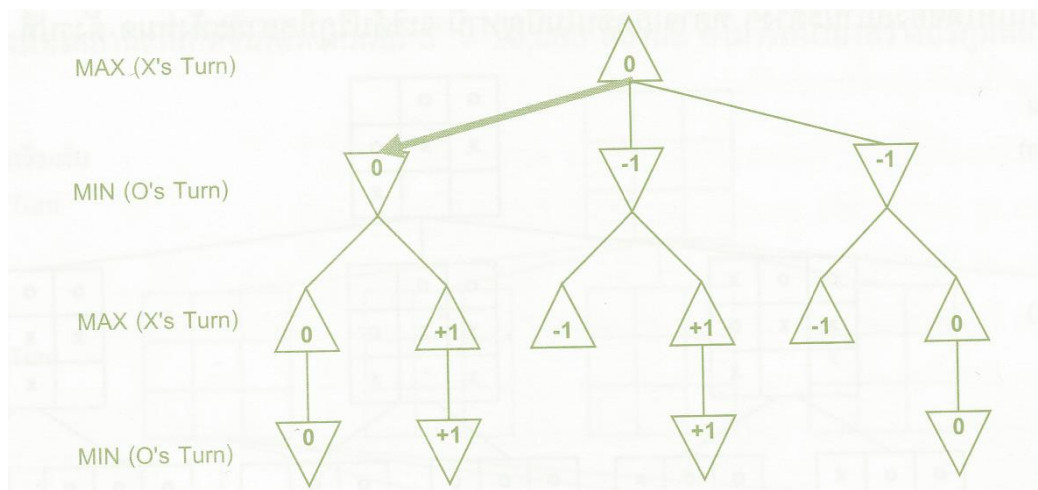
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 95)

จากภาพ 2.17 Utility Function ของแต่ละ Terminal State ในปริภูมิสถานะจะประกอบด้วย -1 หมายถึง ผู้เล่นเป็นตัว “O” ชนะ, +1 หมายถึง ผู้เล่นเป็นตัว “X” ชนะ และ 0 หมายถึง เสมอ สามารถนำมาเขียนในรูปแบบโครงสร้างของต้นไม้ได้ โดยนำค่า Utility ต่างๆ ที่ได้จากปริภูมิสถานะของปัญหา มาใช้ในการพิจารณาการค้นหาเส้นทางแบบ Minimax ดังภาพที่ 2.17

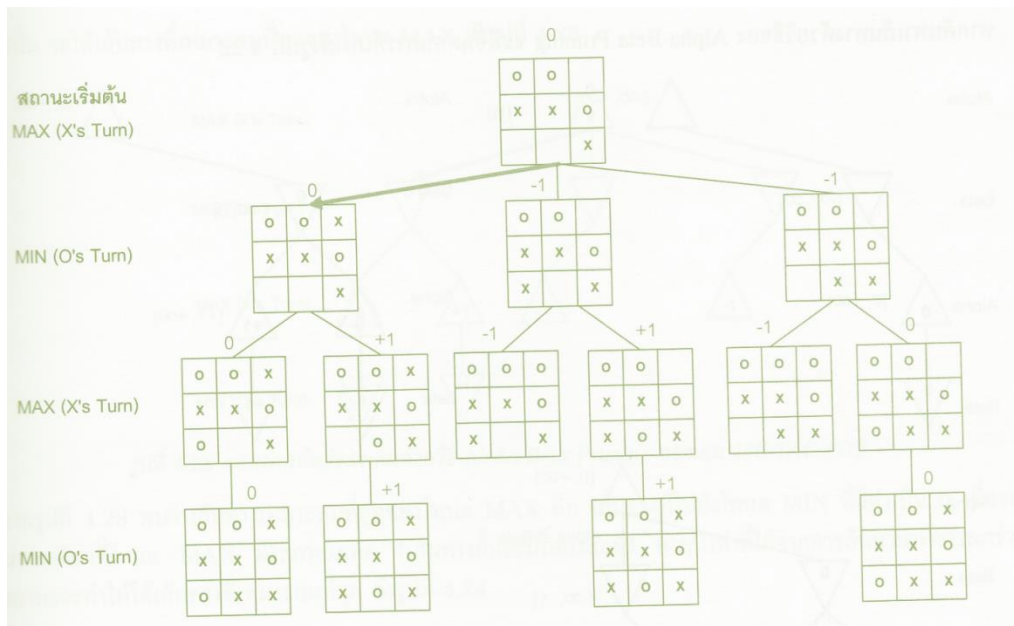
ภาพที่ 2.17 โครงสร้างต้นไม้จากปริภูมิสถานะของเกม TIC-TAC-TOE
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 96)

หากใช้วิธี Minimax จะสามารถค้นหาเส้นทางที่เหมาะสมที่สุดของโหนด MAX ได้ดังภาพที่ 2.18

ภาพที่ 2.18 การหาผลลัพธ์ของเกม TIC-TAC-TOE ด้วยวิธี Minimax
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วาริประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดี. 2552: 96)

จากภาพที่ 2.18 พบว่า เส้นทางที่เหมาะสมที่สุดของโหนด MAX คือ เส้นทางที่ไปยังโหนด MIN ที่มีค่าเป็น 0 เนื่องจากเส้นทางนี้เป็นเส้นทางเดียวที่โหนด MAX มีโอกาสเสมอ (เส้นทางอื่นจะมีโอกาสแพ้) หากนำค่ามราได้จากการค้นหาพิจารณาพร้อมกับปริภูมิสถานะจะทำให้ได้เส้นทางที่เหมาะสมที่สุด ดังภาพที่ 2.19

ภาพที่ 2.19 ผลลัพธ์การเลือกเส้นทางของเกม TIC-TAC-TOE ด้วยวิธี Minimax
ที่มา: (ณัฐพงษ์ วารีย์ประเสริฐ และ ณรงค์ ลำดำดี. 2552: 97)

สรุป

ลำดับขั้นตอนการแก้ปัญหาเกมคือ จะต้องวิเคราะห์เกมให้อยู่ในรูปแบบ Problem Formulation เพื่อนำไปสร้างปริภูมิสถานะแล้วจึงนำเทคนิคการค้นหาที่เหมาะสมกับเกมมาช่วยค้นหาเป้าหมายที่ต้องการ การประยุกต์โดยใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Blind Search Technique ร่วมกับเกมต่างๆ เป็นเทคนิคการค้นหาแบบไม่มีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา ตัวอย่างโครงสร้างที่นำมาใช้อธิบายเป็นรูปแบบต้นไม้ ตัวอย่างอัลกอริทึมที่นำมาใช้คือ Breadth-First Search และ Depth-First Search การประยุกต์ใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Adversarial Search Techniques ร่วมกับเกมจะเป็นเทคนิคที่ใช้แก้ปัญหาเกมที่มีการแข่งขันระหว่าง 2 คน โดยปกติเกมที่นำมาพิจารณาผู้เล่นจะต้องทราบข้อมูลภายในเกมขณะนั้นทั้งหมด และการประยุกต์ใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Heuristic Search Technique ร่วมกับเกมต่างๆ เป็นเทคนิคการค้นหาแบบมีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา โดยผู้เชี่ยวชาญโปรแกรมจะกำหนดข้อมูลดังกล่าวขึ้นมาเองตัวอย่างอัลกอริทึมที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกมหัวข้อนี้นี้คือ Greedy Best First Search และ A* Search

แบบฝึกหัด

1. จงยกตัวอย่างปัญหาประติษฐ์ที่นำมาใช้กับการพัฒนาเกม
2. การประยุกต์โดยใช้เทคนิคการค้นหาแบบ Blind Search Technique
3. เทคนิคการค้นหาแบบใดเป็นเทคนิคการค้นหาแบบไม่มีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา
4. จงอธิบายหลักการเทคนิค Breadth-First Search ที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกม
5. จงอธิบายหลักการเทคนิค Depth-First Search ที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกม
6. เทคนิคการค้นหาแบบใดเป็นเทคนิคการค้นหาแบบมีข้อมูลมาประกอบการพิจารณา
7. จงอธิบายหลักการเทคนิค Greedy Best First Search ที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกม
8. จงอธิบายหลักการเทคนิค A* Search มาประยุกต์กับเกม ที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกม
9. เทคนิคการค้นหาแบบใดเป็นเทคนิคที่ใช้แก้ปัญหเกมที่มีการแข่งขันระหว่าง 2 คน
10. จงอธิบายหลักการเทคนิคการนำ Minimax ที่นำมาประยุกต์ใช้กับเกม

เอกสารอ้างอิง

ณัฐพงษ์ วารีย์ประเสริฐ และณรงค์ ลำ่าดี. (2552). *ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)*.

กรุงเทพฯ: เคทีพี คอมพ์แอนด์ คอนซัลท์,

ศศลักษณ์ ทองขาว. (2549). *ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ภาพพิมพ์.